

Arrest

nr. 217 864 van 1 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 18 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat Y. VUYLSTEKE *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 20 januari 2019 wordt verzoeker, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, door de grensinspectie te Zaventem, komende van Antaluya (Turkije), opgehouden aan de grenscontrolé. Op dezelfde dag wordt hij vastgehouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en verzoekt hij om internationale bescherming. Op 7 februari 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing die op 8 februari 2019 aan verzoeker per drager wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in Kaduna – Kaduna State op 15 januari 1992 en van Mossi origine te zijn.

Uw ouders leerden elkaar kennen te Ghana en huwden daar ook. Nadien verhuisden ze naar Kaduna – Nigeria. U groeide voornamelijk op bij uw vader te Kaduna. Uw moeder en vier zussen verlieten Kaduna – Nigeria immers toen u nog jong was en gingen allen in Accra – Ghana, het land van uw moeder, wonen. In de schoolvakanties bezocht u uw familie te Ghana. Uw zussen vertelden u dat het leven in Ghana goed was. Daarop besloot u in 2009, toen u zeventien jaar was, samen met uw moeder Kaduna – Nigeria te verlaten en mee te gaan om in Ghana te wonen. In 2010 studeerde u af aan de Accra Academic Senior High School en u werd voetballer en verkocht ook water. Datzelfde jaar vroeg u een Ghanees paspoort aan. In 2011 vernam uw moeder dat uw vader overleed te Kaduna. Haar contactpersoon vertelde haar dat Boko Haram verantwoordelijk was. Verder weet u niet wat juist gebeurde. Het leven ging verder en u speelde verder voetbal en verkocht water op straat. In 2012 trok u voor het eerst – legaal – naar Turkije, met als bedoeling er te voetballen. U had een visum dat drie maanden geldig was, maar u kwam niet in contact met de juiste personen. U vond geen werk in Turkije en keerde terug naar Ghana. In juli 2013 ging u naar Lagos – Nigeria, omdat u er een afspraak had met een voetbalagentschap. Er werd geen overeenkomst bereikt en u keerde terug naar Ghana. In 2014 huwde u religieus met de Ghanese A. N. (...). In 2016 waren er verkiezingen te Ghana. U ontmoette een parlamentslid, Yussif Jahja, en die vond u als voetballer en verkoper van water de geschikte persoon om zijn partij National Democratic Congress (hierna NDC) te vervoegen. Met de belofte van een betere toekomst, ging u akkoord. U ging van stad tot stad om campagne te voeren, maar NDC verloor de verkiezingen. U besepte dat u weer water moest verkopen en besloot opnieuw zes maanden naar Turkije te gaan. Ditmaal vond u er wel werk in de toeristische sector. De winters verbleef u te Ghana, omdat er weinig werk was in de toeristische sector te Turkije. Na de opstand in Turkije in juli 2016 stortte de toeristische sector in. U verloor uw inkomen en kon geen geld meer zenden naar Ghana, waarop uw vrouw u verliet. In 2017 kon u zes maanden aan de slag in een hotel te Antalya (Turkije) en nadien kon u opnieuw zes maanden aan de slag in een Golf en Spa Resort te Turkije. Daar ontmoette u de mooie Belgische A. V. (...). Tijdens de tien dagen die jullie elkaar zagen, werden jullie verliefd. Nadien keerde ze terug naar België, maar jullie bleven in contact met elkaar. In september 2018 kende het hotel in Antalya waar u werkte problemen en sloot het voor renovatie. U keerde terug naar Ghana. Een maand later ving u geruchten op dat er te Ghana geslagen en vermoord werd. Er zijn immers verkiezingen in december 2020. Eind november werd de persoon voor wie u campagne deed geslagen en hij belandde in het ziekenhuis. In december zegden leiders van NDC dat jullie moesten oppassen. Mensen die u kende zegden tegen u 'je zal wel zien wat we doen'. Ook uw moeder kreeg angst en zei dat u moest vluchten. U had nog een geldige verblijfsvergunning voor Turkije en leende geld waarmee u op 8 januari 2019 terug naar Turkije reisde. U ging weer naar Antalya, maar moest zelf een hotel betalen en had geen plaats om te overleven. Terwijl u in Turkije was, werd iemand waarmee u campagne voerde, A. S. (...), neergeschoten. Men zei dat hij een undercoverjournalist was. Uw partij zei echter dat hij vermoord werd omwille van de verkiezingen. A. V. (...) had u gevraagd of u haar wou bezoeken. U gaf aan dat Europa bezoeken moeilijk is en veel geld kost. A. V. (...) wou u echt en hielp u aan het geld. U betaalde 'agenten' die u aan de nodige documenten hielpen. Op 19 januari 2019 vertrok u met het vliegtuig uit Turkije om een dag later in België toe te komen. Op de luchthaven van Brussel-Zaventem werd u tegengehouden, omdat uw documenten niet in orde waren. Op 20 januari 2019 diende u er een verzoek om internationale bescherming in. Uw advocate bezorgde per mail op 5 februari 2019 uw ingescande lidkaart van NDC (dd.10/12/2013).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een

negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Betreffende uw verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde Nigeria, het land waar u geboren bent en tot uw zeventien woonde, verlaten te hebben om een beter leven te leiden bij uw familie te Ghana. U verklaarde Ghana, het land waarvan u de nationaliteit bezit, verlaten te hebben, omdat u als actief lid van de politieke partij NDC vervolging door politieke rivalen vreest. Echter, volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u naliert om onmiddellijk na uw binnenkomst in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen en u tijdens uw contacten met de Belgische autoriteiten verschillende identiteiten én asielmotieven opgaf.

Zo blijkt uit het 'verslag aanvraag internationale bescherming' dat u aanvankelijk aan de luchthavenpolitie BRUNAT enkel verklaarde dat u voor 2 weken op bezoek komt bij uw Belgische vriendin en u haar leerde kennen toen u als entertainer werkte in hotels te Antalya. Pas toen u de toegang tot het Belgische grondgebied geweigerd werd, diende u een verzoek om internationale bescherming in en kwam u met een 'nieuw relaas' (zie verslag aanvraag internationale bescherming).

Betreffende uw identiteit, verklaarde u aan de luchthavenpolitie dat uw naam A. S. (...) is, u geboren bent op 15/1/1992 te Kaduna (Nigeria) en u de Nigeriaanse nationaliteit heeft (zie verslag aanvraag internationale bescherming). Uit het Ghanese paspoort waarmee u reisde, blijkt echter dat uw naam A. S. (...) is, u geboren bent op 15/1/1992 te Accra (Ghana) en u de Ghanese nationaliteit heeft (brief luchtvaartpolitie BRUNAT dd.20/1/2019). In de 'verklaring betreffende procedure' (dd.23/1/2019) verklaarde u dan weer dat uw naam A. S. (...) is, u geboren bent op 15/1/1992 te Kaduna (Nigeria) en u de Nigeriaanse én de Ghanese nationaliteit heeft. Tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS (dd.31/1/2019) verklaarde u dat uw naam A. S. (...) is, u geboren bent op 15/1/1992 te Kaduna (Nigeria), maar u enkel de Ghanese nationaliteit heeft.

Er dient te worden opgemerkt dat u naliert om onmiddellijk na uw binnenkomst in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Verder dient te worden vastgesteld dat u de Belgische autoriteiten trachtte te misleiden door verschillende identiteitsgegevens op te geven. Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na zijn binnenkomst in België een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat u dit niet deed en u daarnaast zelfs verschillende identiteiten opgaf toen u in contact kwam met de Belgische autoriteiten, toont aan dat uw vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade niet van die aard was om de bescherming van de Belgische autoriteiten aan te vragen.

Betreffende uw vrees voor vervolging in Nigeria, dient volgende bemerking gemaakt te worden.

U verklaarde geboren te zijn in Kaduna – Nigeria, van Mossi etnie (een Ghanese tribe) te zijn en de Ghanese nationaliteit te bezitten. Toen u gevraagd werd of u enkel de Ghanese nationaliteit heeft of ook de Nigeriaanse, gaf u aan dat u enkel de Ghanese nationaliteit heeft. Toen u erop gewezen werd dat u eerder verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben, gaf u aan enkel een geboortecertificaat te hebben uit Nigeria (persoonlijk onderhoud CGVS, p.4-5). Verder blijkt – uit de sinds 2002 in voege getreden Ghanese nationaliteitswetgeving – dat "Every person who, on the coming into force of this Constitution, is a citizen of Ghana by law shall continue to be a citizen of Ghana." en "Subject to the provisions of this Constitution, a person born in or outside Ghana after the coming into force of this Constitution, shall become a citizen of Ghana at the date of his birth if either of his parents or grandparents is or was a citizen of Ghana." (zie administratief dossier). U verklaarde dat uw moeder de Ghanese nationaliteit heeft (verklaring DVZ dd.23/1/2019, vraag 13A). Artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie stelt dat een "vluchteling" de persoon is "die, (...) uit gegronde vrees voor

vervolgning wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, (...)”, waaruit noodzakelijkerwijze dient afgeleid te worden dat uw verzoek om internationale bescherming enkel beoordeeld dient te worden ten aanzien van Ghana, het land waarvan u de nationaliteit stelt te bezitten, en niet ten aanzien van Nigeria.

Betreffende uw vrees voor vervolgning in Ghana, dient volgende bemerking gemaakt te worden.

Vooreerst blijkt dat u niet alleen niet om onmiddellijk naar aankomst in België internationale bescherming aan te vragen en trachtte de Belgische autoriteiten te misleiden door verschillende identiteitsgegevens op te geven (infra), u liet evenzeer na doorheen uw asielpprocedure eenduidige verklaringen af te leggen betreffende de redenen waarom u uw land van herkomst (Ghana) verliet.

Zo blijkt uit het ‘verslag aanvraag internationale bescherming’ dat u aanvankelijk enkel verklaarde dat u voor 2 weken op bezoek komt bij uw Belgische vriendin en u haar leerde kennen toen u als entertainer werkte in hotels te Antalya. Pas toen u de toegang tot het Belgische grondgebied geweigerd werd, diende u een verzoek om internationale bescherming in en kwam u met een ‘nieuw relaas’. Ditmaal gaf u aan in 2009 Nigeria ontvlucht te zijn door praktijken van Boko Haram. U vluchtte naar Ghana en vestigde u te Accra. In 2011 kreeg u bericht dat uw vader gedood werd door Boko Haram. U keerde terug naar uw geboortedorp Kaduna en kreeg er opnieuw problemen met Boko Haram. Sindsdien werkte u als entertainer in diverse hotels te Antalya. Omwille van de crisis in Turkije hoopte u uw leven verder te zetten in Europa en u had de intentie enige tijd bij uw Belgische vriendin te blijven (zie verslag aanvraag internationale bescherming). Toen u tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS gevraagd werd waarom u niet onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming indiende, gaf u aan dat u dacht dat uw documenten in orde waren en u kon reizen naar het land dat u wou. U wist dat u toch niet lang in België kon blijven. Toen u erop gewezen werd dat u nadien aan de luchthavenpolitie een ander relaas bracht als voor het CGVS, namelijk dat u Nigeria ontvluchtte wegens Boko Haram, uw vader gedood werd door Boko Haram, u terugkeerde naar uw geboortedorp in Nigeria waar u weer problemen kreeg met Boko Haram en u het op geen enkel moment had over problemen in Ghana wegens NDC, gaf u aan dat u het zei, maar hij het niet opschreef (persoonlijk onderhoud CGVS, p.21). Dit overtuigt absoluut niet, omdat niet kan worden ingezien waarom de persoon tegenover wie u op de luchthaven verklaringen aflegde slechts een deel van uw relaas zou hebben genoteerd.

In de vragenlijst van het CGVS (ingevuld door DVZ) gaf u weliswaar aan dat u te Ghana een actief lid was van de politieke partij NDC, maar toen u gevraagd werd waarom u een vrees heeft voor een terugkeer naar uw land van herkomst, haalde u een vrees voor problemen wegens NDC op geen enkel moment aan. U gaf enkel aan dat uw familie het moeilijk had om te overleven en u daarom in 2009 naar Ghana ging en uw vader in 2011 gedood werd; vermoedelijk door Boko Haram. Verder gaf u aan dat u in 2012 naar Turkije ging om geld te verdienen, u van 2013 tot 2016 veel werkte in Ghana, u in 2016 opnieuw in Turkije ging werken, de toestand in Turkije verslechterde, u uw Belgische vriendin over uw problemen vertelde en ze in september 2018 een ticket voor u naar Ghana kocht. Uw Belgische vriendin vroeg u om naar België te komen en ze gaf u 5000 Euro inclusief reistickets om naar hier te komen. Van persoonlijke problemen met Boko Haram of een terugkeer naar Kaduna waar u opnieuw problemen kende met Boko Haram (wat u nog verklaarde in het verslag aanvraag internationale bescherming) was geen sprake meer (zie vragenlijst CGVS, dd.23/1/2019, vraag 3.5).

Tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS (dd.31/1/2019) bleef u weliswaar bij uw verklaring dat u Nigeria verliet in 2009 en u naar Ghana ging, het feit dat uw vader in 2011 in Nigeria gedood werd, vermoedelijk door Boko Haram, en het feit dat u meermaals naar Turkije ging om te gaan werken. Echter, ditmaal haalde u plots aan dat u – nadat u in september 2018 terugkeerde naar Ghana - geruchten opving dat er te Ghana geslagen en vermoord wordt, omwille van de verkiezingen die in december 2020 gehouden zullen worden. Als voorbeelden haalde u aan dat de persoon voor wie u campagne deed, geslagen werd en in het ziekenhuis belandde en iemand waarmee u campagne voerde, A. S. (...), neergeschoten werd. Verder zegden in Ghana mensen die u kende tegen u ‘je zal wel zien wat we doen’ (persoonlijk onderhoud CGVS, p16-17). Nooit eerder haalde u een vrees voor problemen wegens NDC aan. Toen u erop gewezen werd dat u nooit eerder aangaf dat NDC de reden is waarom u Ghana verliet, repliceerde u enkel dat hij het misschien niet opschreef. Toen u er verder op gewezen werd dat u eerder aangaf de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en u problemen had met Boko Haram, ontkende u dit en gaf u aan dat u enkel een geboorteaakte uit Nigeria heeft, u hier bent omwille van politieke redenen in Ghana en u dat zei (persoonlijk onderhoud CGVS, p.20).

Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Tevens mag verwacht worden dat hij tijdens de ganse asielprocedure eenduidige verklaringen aflegt. Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Verder dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u – omwille van uw activiteiten voor de politieke partij NDC - persoonlijk gevisieerd zou worden door leden van de regerende partij.

U verklaarde dat er in 2016 waren er verkiezingen te Ghana. U ontmoette een parlamentslid, Yussif Jahja, en die vond u als voetballer en verkoper van water de geschikte persoon om zijn partij NDC te vervoegen. Met de belofte van een betere toekomst, ging u akkoord. U ging van stad tot stad om campagne te voeren voor John Dramani Mahama. Yussif Jahja won de verkiezingen, maar John Dramani Mahama, presidentskandidaat voor NDC, verloor de verkiezingen. Daarop ging u terug naar Turkije om er geld te verdienen in de toeristische sector (persoonlijk onderhoud CGVS, p.16-18).

Toen u in september 2018 terug in Ghana aankwam, hoorde u geruchten dat er te Ghana geslagen en vermoord werd. Er zijn immers verkiezingen in december 2020. Eind november werd de persoon voor wie u campagne deed geslagen en hij belandde in het ziekenhuis. In december zegden leiders van NDC dat jullie moesten oppassen. Mensen die u kende zegden tegen u 'je zal wel zien wat we doen'. Ook uw moeder kreeg angst en zei dat u moest vluchten en op 8 januari 2019 vluchtte u – legaal – naar Turkije (persoonlijk onderhoud CGVS, p.16-18). U legde geen informatie neer betreffende de door u aangehaalde aanval op de persoon voor wie u campagne deed en die in het ziekenhuis beland zou zijn, noch vond het CGVS informatie over een aanval.

Later gaf u aan dat u vergat te vertellen dat u hoorde dat A. S. (...) of Swaloe of zoiets neergeschoten werd. U gaf aan dat men zei dat hij een undercoverjournalist is, maar hij iemand is waarmee u campagne voerde en waarvan uw partij zegt dat hij vermoord werd omwille van de verkiezingen (persoonlijk onderhoud CGVS, p.16-17). Informatie waarover het CGVS beschikt, bevestigt dat Ahmed Hussein-Suale een Ghanese onderzoeksjournalist is die op 16 januari 2019 neergeschoten werd door een schutter op een motorfiets. Hij werkte aan een verhaal rond corruptie binnen het Ghanese voetbal en de politie en mensen uit zijn omgeving denken dat hij daarom gedood werd. Over een band met NDC of een politiek motief is geen sprake (zie administratieve dossier).

Pas toen u expliciet gevraagd werd of u vorig jaar ooit bedreigd werd te Ghana, gaf u vaag aan dat 'jullie elkaar kennen' en ze grapjes vertellen tegen elkaar, zoals 'je zal wel zien wat we doen'. Toen u gevraagd werd of u verder nog iets overkwam, gaf u aan dat u het vertelde als grap, maar het dat niet is en u herhaalde dat mensen geslagen worden en uw vriend gedood werd. Toen u gevraagd werd of uw familie – met wie u nog in contact staat – problemen kende, gaf u aan van niet, omdat ze niemand doodden en ze nooit campagne voerden, maar u niet veilig bent, omdat u mensen overtuigde te stemmen voor NDC (persoonlijk onderhoud CGVS, p.19-20). Er dient eveneens te worden vastgesteld dat bovenstaande 'grapjes' niet niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, beschouwd te kunnen worden.

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, bezorgde uw advocate het CGVS per mail uw ingescande lidkaart van NDC (dd.10/12/2013). Opmerkelijk is dat uw lidkaart dateert van 10/12/2013, terwijl u eerder verklaarde dat u pas in 2016 lid werd van NDC. Toen u ter verduidelijking gevraagd werd of het ook toen (2016) was dat u uw lidkaart kreeg, bevestigde u dit (persoonlijk onderhoud CGVS, p.19). Uw faxkopie van uw lidkaart toont hoogstens aan dat u lid was van deze partij, wat niet onmiddellijk in twijfel getrokken wordt en geen invloed heeft op bovenstaande vaststellingen. Hoewel de titel van de e-mail van uw advocate luidt "A. S. (...) DOCUMENTS AND VIDEO INCIDENTS", werden - buiten uw ingescande lidkaart van NDC - geen andere documenten bijgevoegd in haar e-mail dd. 5/2/2019.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel wijst verzoeker voorafgaand op de vluchtelingdefinitie in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en stelt hij dat de commissaris-generaal ten onrechte besluit dat hij niet aan deze definitie zou voldoen. Verzoeker voert hierbij aan dat de commissaris-generaal ten onrechte van oordeel is dat (1) zijn verzoek om internationale bescherming laattijdig zou zijn geweest en dat dit afbreuk zou doen aan de ernst van zijn voorgehouden vrees voor vervolging, dat (2) hij verkeerde identiteitsgegevens zou hebben opgegeven en op die manier zou getracht hebben om de Belgische autoriteiten te misleiden en dat (3) de feiten waarvan hij gewag maakt niet zwaarwichtig genoeg zouden zijn.

Verzoeker laat gelden dat de laattijdigheid van zijn asielaanvraag een reden heeft en perfect verklaarbaar is, zodat het geen afbreuk doet aan de ernst van de vrees die hij heeft om te worden vervolgd in zijn land van herkomst. Hij licht dit als volgt toe:

“Verweerster stelt dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker laattijdig zou zijn geweest.

Benadrukt dient in dit kader dat verzoeker op 19 februari 2019 met het vliegtuig vanuit TURKIJE vertrok, om hier de dag nadien, op 20 februari 2019 toe te komen. Nog diezelfde dag diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Verweerster meent echter dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker ‘laattijdig’ zou zijn omdat hij aanvankelijk getracht heeft om het Belgische grondgebied te betreden zonder bescherming aan te vragen op de luchthaven.

Verzoeker zal dit niet ontkennen dat hij liever een verzoek om internationale bescherming had ingediend in BRUSSEL, op de kantoren van de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker wist immers dat de kans groot was dat hij zou worden ondergebracht in een gesloten centrum als hij een verzoek om internationale bescherming zou indienen in de luchthaven. En aangezien hij een Belgische vriendin heeft, is het evident dat hij haar wenste te zien.

Het is dan ook niet serieus van verweerster dat zij een argument tracht te putten uit het feit dat verzoeker ‘pas’ een verzoek om internationale bescherming indiende toen duidelijk werd dat hij het Belgische grondgebied niet mocht betreden.”

Verder betoogt verzoeker dat er geen argument kan worden geput uit het feit dat hij onduidelijke verklaringen heeft afgelegd over zijn nationaliteit. Hij licht dit als volgt toe:

“Verder stelt verweerster dat verzoeker getracht zou hebben om de Belgische autoriteiten te misleiden door een verkeerde identiteit op te geven. Verweerster stelt dat dit de geloofwaardigheid van zijn relaas zou ondermijnen.

Zoals reeds aangegeven is verzoeker drager van de Ghanese nationaliteit. Hij is echter geboren én opgegroeid in NIGERIA. Het is pas op latere leeftijd dat verzoeker naar GHANA verhuisde om zijn moeder en zussen te vervoegen.

Verzoeker is formeel dat hij op geen enkel moment gezegd heeft dat hij een Nigeriaanse staatsburger zou zijn.

De vergissing moet ontstaan zijn bij de luchthavenpolitie. De kans is reëel dat zij ervan uit gingen dat verzoeker Nigeriaan is omdat hij geboren werd in NIGERIA.”

Ten slotte meent verzoeker dat er wel degelijk geloof dient te worden gehecht aan zijn asielrelaas en betoogt hij als volgt:

“Verzoeker bracht zijn lidkaart van NDC bij. Aan zijn lidmaatschap bij NDC kan dan ook redelijkerwijze niet getwijfeld worden.

Ook is het een algemeen bekend feit dat er politieke spanningen zijn in GHANA en dat op regelmatige basis leden van de NDC partij worden aangevallen.

Verzoeker heeft tijdens zijn relaas aangegeven dat verschillende van zijn kennissen, waarmee hij campagne voerde in 2016, aangevallen werden.

Het was om die reden dat verzoeker eind 2018 door de partij gewaarschuwd werd en de boodschap kreeg voorzicht te zijn.

Verzoeker is van oordeel dat verweerster zijn relaas niet ter dege onderzocht heeft. Zo wordt in de bestreden beslissing op geen enkele wijze verwezen naar de politieke situatie in het land en de vele incidenten die in dat kader plaatsvinden.

Het relaas van verzoeker wordt eenvoudig weg afgedaan als 'niet zwaarwichtig genoeg'.

Nochtans vinden er in het land effectief veelvuldig aanvallen en zelfs moorden plaats die rechtstreeks gelinkt dienen te worden aan de politieke spanningen:

"Police have brutally attacked supporters of the National Democratic Congress on protests, leaving scores injured.

The violence occurred overnight as the police tried to clear protesters calling for the release of the party's deputy General Secretary Mr Koku Anyidoho.

Hundreds of supporters had amassed at the CID headquarters demanding the release of Mr Anyidoho, who is being held for allegedly predicting an overthrow of the Akufo Addo Government.

Some of the injured suffered gunshot wounds while others were hit with club as the brutal police exhibited no professionalism in their response to the "free Anyidoho" protest.

Police attempted arresting Anyidoho without presenting arrest warrant, an act that sparked protest from the NDC supporters.

He is alleged to have declared a looming overthrow of the Akufo Addo administration following the ratification of the military agreement between the government of Ghana and that of the United States

Supporters at the Accra Press Centre had alleged most of the men in uniform were members recruited from terror group of the NPP's invincible forces.

Mr Anyidoho has officially being charged with treason and was refused bail."

(<https://ghanaguardian.com/scores-injured-as-brutal-policemen-attacks-ndc-supporters>)

"Scores of Ghanaians on Wednesday took to social media platforms such as Twitter and Facebook to chastise National Democratic Congress (NDC) parliamentarians for an unsavoury tag on the newest member of the House.

Lydia Alhassan contested and won her late husband seat, and was sworn into office yesterday.

However, following some disturbances at La Bawaleshie, one of the 137 polling centres, the NDC says they would not recognise the new MP.

As she was being sworn into office, the NDC MPs staged a walkout while hurling placards of a very unsavoury and insensitive phrase.

The Minority NDC Parliamentarians said they did not want to be associated with the process. Their Chief Whip, Muntaka Mubarak Mohammed, told the House the action was to solidarise with the victims of the violence that occurred at the La Bawaleshie polling centre during the election that gave Lydia Alhassan a seat in the House

"To support our comrades and citizens that were unnecessarily hurt and brutally assaulted, I am sorry to say that, with your indulgence, our side of the house cannot be here to witness this swearing in," he said amid cheers from his colleague Minority MPs.

Mr Joseph Osei Owusu, the First Deputy Speaker of Parliament, however, went ahead and swore Ms Alhassan into office.

Ms Sarah Adwoa Safo, the Deputy Majority Leader, also expressed her displeasure at the posture of the Minority, saying that the swearing-in was in line with the Constitution of Ghana.

"We will not be perturbed by the absence of the other side. Business will continue as usual", she said amid cheers from the Majority.

She also stated that the House would continue with the business for the day. The Electoral Commission (EC) on January 31, 2019 organised a by-election in the Ayawaso West Wuogon Constituency in Accra to elect a new MP to replace Mr Emmanuel Kyeremateng Agyarko, who died on November 21, 2018.

However, a few hours into the elections, some armed men stormed the residence of the National Democratic Congress (NDC) parliamentary candidate, Delali Kwesi Brempong, which led to a shooting incident. The NDC subsequently called on the EC to annul the results. The EC, however, described the electoral process as peaceful, free and fair, and that the violent incident only occurred at the residence of the NDC's parliamentary candidate."

(<http://ghananewsonline.com.gh/ghanaians-attack-ndc-over-bloody-widow-placards/>)

"Police in the Northern Region have begun investigations into an alleged attack on some National Democratic Congress (NDC) executives, by an affiliated youth group in the area.

The attack resulted in the regional Secretary, Sualisu Be-Awuribe and Treasurer, Kassim Bakari, sustaining injuries.

Although details of what triggered the incident remain sketchy, the Regional Secretary has accused the Chairman, Alhaji Ibrahim Mobila, of instigating the assault.”
(<https://citinewsroom.com/2018/11/05/police-investigates-attack-on-ndc-executives-by-al-qaedagroup/>)”

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden drie persartikels over aanvallen op aanhangers van de partij “*National Democratic Congress*” (hierna: NDC) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij doorheen zijn verklaringen onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij zijn land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève, nu (i) hij naliet om onmiddellijk na zijn binnenkomst in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen en hij tijdens zijn contacten met de Belgische autoriteiten verschillende identiteiten en asielmotieven opgaf, (ii) zijn verzoek om internationale bescherming enkel beoordeeld dient te worden ten aanzien van Ghana, het land waarvan hij de nationaliteit stelt te bezitten, en niet ten aanzien van Nigeria, (iii) hij doorheen zijn asielpcedure naliet eenduidige verklaringen af te leggen over de redenen waarom hij Ghana verliet en (iv) hij niet aannemelijk maakte dat hij – omwille van zijn activiteiten voor de politieke partij NDC – in Ghana persoonlijk geïdendeerd zou worden door leden van de regerende partij.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker niet betwist dat zijn verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld ten aanzien van Ghana, het land waarvan hij de nationaliteit stelt te bezitten, en niet ten aanzien van Nigeria.

Voorts wijst de Raad erop dat uit het “*Verslag Aanvraag Internationale Bescherming*”, dat zich in het administratief dossier bevindt (stuk 12), blijkt dat verzoeker aanvankelijk aan de luchtvaartpolitie verklaarde dat hij voor twee weken op vakantie kwam bij een Belgische vriendin, waarmee hij de voorbije zomermaanden kennis had gemaakt, en dat hij bij het betekenen van de bijlage 11 (weigering tot binnenkomst) verklaarde om internationale bescherming te vragen. Naar het oordeel van de Raad is een dergelijke opportunistische manier van handelen moeilijk verenigbaar met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en ondermijnt dit de algemene geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvragen. Van iemand die daadwerkelijk zijn land ontvlucht uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of omdat hij er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan immers worden verwacht dat hij onmiddellijk na zijn binnenkomst in België, wanneer hij in contact komt met de Belgische autoriteiten, zijn vrees kenbaar maakt. Dat hij dit niet zou hebben gedaan omdat hij de kans groot achtte dat hij in een gesloten centrum zou worden ondergebracht en hij zijn vriendin wenste te zien, zoals verzoeker thans in het verzoekschrift betoogt, ondermijnt minstens de ernst van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging of van het risico dat hij stelt te lopen op het lijden van een ernstige schade.

Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vaststelt dat verzoeker tijdens zijn contacten met de Belgische autoriteiten verschillende identiteiten opgaf. Zo verklaarde verzoeker eerst tijdens de grenscontrole te Zaventem op 20 januari 2019 aan de luchthavenpolitie dat hij de Nigeriaanse nationaliteit heeft (adm. doss., stuk 12, Verslag Aanvraag Internationale Bescherming). Uit het Ghanese paspoort waarmee hij reisde, blijkt echter dat verzoeker de Ghanese nationaliteit heeft (adm. doss., stuk 12, Verslag Aanvraag Internationale Bescherming (vervolg)). Ook op 23 januari 2019 verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) aanvankelijk dat hij van Nigeriaanse nationaliteit is (adm. doss., stuk 11, Verklaring DVZ, p. 5, nr. 6a) om daarna te stellen dat hij twee nationaliteiten heeft, met name de Ghanese en de Nigeriaanse (adm. doss., stuk 11, Verklaring DVZ, p. 9, nr. 23). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 31 januari 2019 verklaarde verzoeker dan weer de Ghanese nationaliteit te hebben (adm. doss., stuk 5, Notities van het persoonlijk onderhoud van 31 januari 2019, p. 4). Door thans in het verzoekschrift te stellen dat hij drager is van de Ghanese nationaliteit en dat hij op geen enkel moment gezegd zou hebben dat hij een Nigeriaanse staatsburger zou zijn, beperkt verzoeker zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat, zelfs zo zou worden aangenomen dat verzoeker bij de luchtvaartpolitie te Zaventem niet verklaard zou hebben van Nigeriaanse nationaliteit te zijn en dat hierover een vergissing heeft plaatsgehad, verzoeker enkele dagen later bij de DVZ eveneens verklaarde dat hij de Nigeriaanse nationaliteit heeft. Deze verklaringen bij DVZ werden aan verzoeker in het Engels voorgelezen, zodat hij de mogelijkheid had hierover bijkomende opmerkingen te maken. Verzoeker heeft dit echter nagelaten en heeft zijn verklaring ondertekend waarmee hij heeft bevestigd dat zijn verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Verzoekers kritiek is dan ook allerminst ernstig. Het hoeft immers geen betoog dat het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen de vastgestelde incoherenties inzake de door verzoeker opgegeven nationaliteiten niet weerlegt of ontkracht. De vaststelling dat verzoeker bij de Belgische autoriteiten verschillende nationaliteiten opgaf, ondermijnt verder de algemene geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing op goede gronden vastgesteld dat verzoeker doorheen de door hem doorlopen asielprocedure geen eenduidige verklaringen aflegde over de redenen waarom hij zijn land van herkomst, Ghana, verliet. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“Zo blijkt uit het ‘verslag aanvraag internationale bescherming’ dat u aanvankelijk enkel verklaarde dat u voor 2 weken op bezoek komt bij uw Belgische vriendin en u haar leerde kennen toen u als entertainer werkte in hotels te Antalya. Pas toen u de toegang tot het Belgische grondgebied geweigerd werd, diende u een verzoek om internationale bescherming in en kwam u met een ‘nieuw relaas’. Ditmaal gaf u aan in 2009 Nigeria ontvlucht te zijn door praktijken van Boko Haram. U vluchtte naar Ghana en vestigde u te Accra. In 2011 kreeg u bericht dat uw vader gedood werd door Boko Haram. U keerde terug naar uw geboortedorp Kaduna en kreeg er opnieuw problemen met Boko Haram. Sindsdien werkte u als entertainer in diverse hotels te Antalya. Omwille van de crisis in Turkije hoopte u uw leven verder te zetten in Europa en u had de intentie enige tijd bij uw Belgische vriendin te blijven (zie verslag aanvraag internationale bescherming). Toen u tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS gevraagd werd waarom u niet onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming indiende, gaf u aan dat u dacht dat uw documenten in orde waren en u kon reizen naar het land dat u wou. U wist dat u toch niet lang in België kon blijven. Toen u erop gewezen werd dat u nadien aan de luchthavenpolitie een ander relaas bracht als voor het CGVS, namelijk dat u Nigeria ontvluchtte wegens Boko Haram, uw vader gedood werd door Boko Haram, u terugkeerde naar uw geboortedorp in Nigeria waar u weer problemen kreeg met Boko Haram en u het op geen enkel moment had over problemen in Ghana wegens NDC, gaf u aan dat u het zei, maar hij het niet opschreef (persoonlijk onderhoud CGVS, p.21). Dit overtuigt absoluut niet, omdat niet kan worden ingezien waarom de persoon tegenover wie u op de luchthaven verklaringen aflegde slechts een deel van uw relaas zou hebben genoteerd.

In de vragenlijst van het CGVS (ingevuld door DVZ) gaf u weliswaar aan dat u te Ghana een actief lid was van de politieke partij NDC, maar toen u gevraagd werd waarom u een vrees heeft voor een terugkeer naar uw land van herkomst, haalde u een vrees voor problemen wegens NDC op geen enkel moment aan. U gaf enkel aan dat uw familie het moeilijk had om te overleven en u daarom in 2009 naar Ghana ging en uw vader in 2011 gedood werd; vermoedelijk door Boko Haram. Verder gaf u aan dat u in 2012 naar Turkije ging om geld te verdienen, u van 2013 tot 2016 veel werkte in Ghana, u in 2016 opnieuw in Turkije ging werken, de toestand in Turkije verslechterde, u uw Belgische vriendin over uw problemen vertelde en ze in september 2018 een ticket voor u naar Ghana kocht. Uw Belgische vriendin vroeg u om naar België te komen en ze gaf u 5000 Euro inclusief reistickets om naar hier te komen. Van persoonlijke problemen met Boko Haram of een terugkeer naar Kaduna waar u opnieuw problemen

kende met Boko Haram (wat u nog verklaarde in het verslag aanvraag internationale bescherming) was geen sprake meer (zie vragenlijst CGVS, dd.23/1/2019, vraag 3.5).

Tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS (dd.31/1/2019) bleef u weliswaar bij uw verklaring dat u Nigeria verliet in 2009 en u naar Ghana ging, het feit dat uw vader in 2011 in Nigeria gedood werd, vermoedelijk door Boko Haram, en het feit dat u meermaals naar Turkije ging om te gaan werken. Echter, ditmaal haalde u plots aan dat u – nadat u in september 2018 terugkeerde naar Ghana - geruchten opving dat er te Ghana geslagen en vermoord wordt, omwille van de verkiezingen die in december 2020 gehouden zullen worden. Als voorbeelden haalde u aan dat de persoon voor wie u campagne deed, geslagen werd en in het ziekenhuis belandde en iemand waarmee u campagne voerde, A. S. (...), neergeschoten werd. Verder zegden in Ghana mensen die u kende zegden tegen u 'je zal wel zien wat we doen' (persoonlijk onderhoud CGVS, p.16-17). Nooit eerder haalde u een vrees voor problemen wegens NDC aan. Toen u erop gewezen werd dat u nooit eerder aangaf dat NDC de reden is waarom u Ghana verliet, repliceerde u enkel dat hij het misschien niet opschreef. Toen u er verder op gewezen werd dat u eerder aangaf de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en u problemen had met Boko Haram, ontkende u dit en gaf u aan dat u enkel een geboorteaakte uit Nigeria heeft, u hier bent omwille van politieke redenen in Ghana en u dat zei (persoonlijk onderhoud CGVS, p.20).

Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Tevens mag verwacht worden dat hij tijdens de ganse asielprocedure eenduidige verklaringen aflegt. Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor vervolging."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Ook de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven laat verzoeker volledig ongemoeid:

"Verder dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u – omwille van uw activiteiten voor de politieke partij NDC - persoonlijk gevisieerd zou worden door leden van de regerende partij.

U verklaarde dat er in 2016 waren er verkiezingen te Ghana. U ontmoette een parlamentslid, Yussif Jahja, en die vond u als voetballer en verkoper van water de geschikte persoon om zijn partij NDC te vervoegen. Met de belofte van een betere toekomst, ging u akkoord. U ging van stad tot stad om campagne te voeren voor John Dramani Mahama. Yussif Jahja won de verkiezingen, maar John Dramani Mahama, presidentskandidaat voor NDC, verloor de verkiezingen. Daarop ging u terug naar Turkije om er geld te verdienen in de toeristische sector (persoonlijk onderhoud CGVS, p.16-18).

Toen u in september 2018 terug in Ghana aankwam, hoorde u geruchten dat er te Ghana geslagen en vermoord werd. Er zijn immers verkiezingen in december 2020. Eind november werd de persoon voor wie u campagne deed geslagen en hij belandde in het ziekenhuis. In december zegden leiders van NDC dat jullie moesten oppassen. Mensen die u kende zegden tegen u 'je zal wel zien wat we doen'. Ook uw moeder kreeg angst en zei dat u moest vluchten en op 8 januari 2019 vluchtte u – legaal – naar Turkije (persoonlijk onderhoud CGVS, p.16-18). U legde geen informatie neer betreffende de door u aangehaalde aanval op de persoon voor wie u campagne deed en die in het ziekenhuis beland zou zijn, noch vond het CGVS informatie over een aanval.

Later gaf u aan dat u vergat te vertellen dat u hoorde dat A. S. (...) of Swaloe of zoiets neergeschoten werd. U gaf aan dat men zei dat hij een undercoverjournalist is, maar hij iemand is waarmee u campagne voerde en waarvan uw partij zegt dat hij vermoord werd omwille van de verkiezingen (persoonlijk onderhoud CGVS, p.16-17). Informatie waarover het CGVS beschikt, bevestigt dat Ahmed Hussein-Suale een Ghanese onderzoeksjournalist is die op 16 januari 2019 neergeschoten werd door een schutter op een motorfiets. Hij werkte aan een verhaal rond corruptie binnen het Ghanese voetbal en de politie en mensen uit zijn omgeving denken dat hij daarom gedood werd. Over een band met NDC of een politiek motief is geen sprake (zie administratieve dossier).

Pas toen u expliciet gevraagd werd of u vorig jaar ooit bedreigd werd te Ghana, gaf u vaag aan dat 'jullie elkaar kennen' en ze grapjes vertellen tegen elkaar, zoals 'je zal wel zien wat we doen'. Toen u gevraagd werd of u verder nog iets overkwam, gaf u aan dat u het vertelde als grap, maar het dat niet is en u herhaalde dat mensen geslagen worden en uw vriend gedood werd. Toen u gevraagd werd of uw familie – met wie u nog in contact staat – problemen kende, gaf u aan van niet, omdat ze niemand doodden en ze nooit campagne voerden, maar u niet veilig bent, omdat u mensen overtuigde te stemmen voor NDC (persoonlijk onderhoud CGVS, p.19-20). Er dient eveneens te worden vastgesteld dat bovenstaande 'grapjes' niet niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, beschouwd te kunnen worden."

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij zijn lidkaart van NDC bijbracht en dat aan zijn lidmaatschap van deze partij dan ook niet getwijfeld kan worden, gaat hij voorbij aan de volgende motieven van de bestreden beslissing:

“Opmerkelijk is dat uw lidkaart dateert van 10/12/2013, terwijl u eerder verklaarde dat u pas in 2016 lid werd van NDC. Toen u ter verduidelijking gevraagd werd of het ook toen (2016) was dat u uw lidkaart kreeg, bevestigde u dit (persoonlijk onderhoud CGVS, p.19). Uw faxkopie van uw lidkaart toont hoogstens aan dat u lid was van deze partij, wat niet onmiddellijk in twijfel getrokken wordt en geen invloed heeft op bovenstaande vaststellingen.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en worden door verzoeker niet weerlegd of ontkracht. Gelet op deze motieven verwijst verzoeker dan ook niet dienstig naar de door hem voorgelegde kopie van zijn lidkaart van NDC.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog laat gelden dat het een algemeen feit is dat er politieke spanningen zijn in Ghana en dat er op regelmatige basis leden van NDC worden aangevallen en hierbij citeert uit een aantal algemene persartikels (zie stukkenbundel verzoeker, stukken 2, 3 en 4), wordt erop gewezen dat de loutere verwijzing naar zijn profiel en naar een aantal algemene persberichten die niet op hem persoonlijk betrekking hebben niet volstaat om aan te tonen dat hij in zijn land werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe, gelet op de voorgaande motieven, in gebreke.

Waar verzoeker nog betoogt dat verschillende van zijn kennissen waarmee hij in 2016 campagne voerde aangevallen werden en dat hij om die reden eind 2018 door de partij gewaarschuwd werd en de boodschap kreeg voorzichtig te zijn, beperkt hij zich tot een herhaling van zijn asielrelaas en zijn eigen standpunt, namelijk dat hij wel degelijk een beroep kan doen op de bescherming van het Verdrag van Genève, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. Met de loutere herhaling van de elementen uit zijn asielrelaas weerlegt verzoeker geenszins de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal. Aldus maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Ghana zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

2.3.7. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een maart tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN